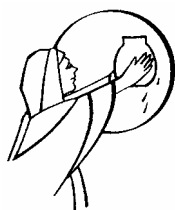

TREDJE SÖNDAGEN EFTER TRETTONDEDAGEN

DOMINICA TERTIA POST EPIPHANIAM

II Ärg Högm Joh 4: 27-42

”Nu har vi själva hört honom och vi vet att han i sanning är världens Frälsare...” Joh 4:42

Dagens text är fortsättning på förra söndagens, om Jesu möte och samtal med den samariska kvinnan. När hon bekände sin tro på den Messias som skulle komma, så stod han där framför henne och sa: *”Det är jag, den som talar med dig”*. Egentligen säger han just orden *”Jag är”* och det är förklaringen och uttrycket för Guds eget namn. Detta trodde kvinnan. Och med den tron, ställer hon sin kruka och skyndar in i staden och säger: *”Kom och se, en man som har sagt mig vad jag gjort. Är inte han Messias?”* Kvinnans vittnesmål och sedan folket i staden också fått se och höra Herren Jesus, bekände de att han verkligen var världens Frälsare.

BEKÄNNELSEN TILL JESUS

1. ÄR EN FÖLJD AV ATT ORDET PREDIKAS

Jesus samtal i vår text också med sina lärjungar. Och han talar om att så och att skörda. Fastän han visar ut över fälten som mognar till skörd är det inte jordisk sådd och skörd han undervisar om. Utan från de jordiska förhållandena hämtar han andliga lärdomar. Det som sås ut, för att en andlig växt ska ske. För att ett andligt liv ska blomstra. Det är nu är inte mänsklig visdom och mänskligt förnuft. Det är ju detta människa gärna tror. Fick bara den mänskliga klokskapen råda så skulle vi ha en god värld. Vi skulle leva i frid och fred. Vi skulle leva i den goda miljön och alla skulle vara varandras jämlingar.

Nu borde ju den långa historia som världen haft lära människan att med mänsklig visdom sker inte detta. I stället förmörkas vår tid. Ondskan tilltar och förleder och behärskar människan. Människan i sig själv är inte den goda varelse hon gärna vill tro. Och helst tro om sig själv. I stället är hennes tankar, ord och gärningar fyllda av upproret mot Gud, viljan att göra Gud emot och i stället handla efter sin egen vilja. Av sig själv, sina egna beslut, sin egen vilja kan ingen människa förändra den saken. Hon kan inte skapa om sig själv, inte röja sin synd ur vägen, inte förändra sitt sinne.

Detta är bakgrunden till Jesu undervisning också här. Det är också bakgrunden varför Jesus kommer i världen, och kommer som världens Frälsare. Låg frälsningen i människans hand, vore den framsprungen ur människans initiativ då behövdes ingen frälsare.

Men Jesus kom i världen och predikade själv ordet och bjuder att hans lärjungar ska predika ordet för människorna. De sår ut ordet så att det kommer människorna till del. Ordet måste predikas. *”Gå ut och predika evangelium för hela skapelsen”* säger Herren Kristus. Det är denna kontakt med ordet som för en människa från mörker till ljus. Från lögnen till sanningen. Från otron till tro och hopp. Tron är nämligen inte en följd av resonemang eller slutledningar som en människa kan

göra, Utan den är följd av att ordet väcker tro och hopp. Väcker och skapar det som förut inte fanns. Och varför? Jo där att bekännelsen till Jesus, tron på Jesus...

2. OCH ÄR FÖLJD AV ATT ORDET HAR EN GÅVA ATT GE

"Om du visste vilken gåva Gud har att ge och vem det är som ber dig om något att dricka" säger Jesus till den samariska kvinnan och fortsätter *"då skulle du ha bett honom, och han hade givit dig levande vatten"* Det är inte ett tomt ord, en uppfordran eller uppmaning som Ordet blott kommer med. Det är ju så de flesta föreställer sig att Guds ord är. Alltså en lagpredikan. Guds Ord innehåller lag, mycket lag, och sträng lag som avslöjar människans alla brister och synder. Men lagen är inte allt Guds ord. Och lagen är inte evangelium, det goda budskapet. Ty detta budskap heter inte "Människan kan" eller "människan kan om hon vill" eller "Guds fordran" eller "den nya lagen". Nej, det goda budskapet har något annat att säga och har något att ge människan. Det ligger i egenskapen av en verklig gåva, att det handlar om något som människan inte har. Hon äger det inte, och hon kan inte på någon annan väg förskaffa sig den gåvan. Hon kan bara få det genom denna gåva som Ordet ger. Och vad är det då hon saknar och som Ordet ger henne? Det är rättfärdigheten inför Gud, den skinande vita, rena klädnaden, den som utvisar att ingen skuld befläcker människan. Det är vad hon inte har, men som ordet ger. En full och hel rättfärdighet, ja oskuld och salighet. Ty den som äger den kan inte anklagas för synd, den som äger den går fri och blir salig i evighet. Den gåvan är något att äga. Den gåvan är avgörande för våra liv. Det är ju detta det handlar om när vi ska dö, om vi äger en evig rättfärdighet, om vi går fria när vi ställs inför Guds dom.

Nu säger oss ordet att denna gåva är given i kraft av evangelium. Ja själva gåvan är evangelium till människan. Och det som gör det till gåva är att den inget kostar. Vi behöver ingenting betala eller ersätta för att få denna gåva. Den är helt och hållet gratis. Ty den är given av nåd för Kristi skull. *"Varför ger ni bort ut pengar för det som ej är bröd och er inkomst på det som inte kan mätta"* säger Herren Gud. *"Hör på mig, så ska ni få äta det gott är och förnöja er med feta rätter. Ja böj era öron hit och kom till mig. Hör, så får er själ leva"* (Jes 55: 2f)

Och denna rättfärdighet som är given av nåd och denna salighet som man får gratis det är alltsammans förbundet med Jesus Kristus och hans person. Ingen annan kan skänka den. Han allena är gåvans givare, ja gåvan själv. Det är detta han säger till kvinnan, när han säger att han är den som kan ge levande vatten.

Därför säger vi till sist: Bekännelsen till Jesus...

3. ÄR EN FÖLJD AV ATT HA FUNNIT JESUS FRÄLSAREN

Det var detta som kvinna funnit, ja inte bara hon utan alla invånarna i staden. Det var han som sagt henne allt och som erbjudit henne det levande vattnet, det eviga livets ord, det goda evangeliet. Och visat att det var han som ensam kunde ge det. Och nu hade hela staden genom hennes förmedling kommit och hört honom och de bekände nu sig till honom. *"Vi vet att han i sanning är världens Frälsare."* De säger Frälsare. Det betyder att han inte bara är en profet och en rätt lärare. Inte bara är en rabbi bland andra från Jerusalem eller såsom en av de lärde i Samarien. Nej, han var Messias, den som skrifterna vittnade om och som var förutsagd skulle komma. Och han är inte bara en konung i Israel utan han är frälsare, räddare, från denna världen till det eviga Guds rike. Från synden, döden och ondskan, till rättfärdigheten, livet och saligheten. Och människorna i Samaria de säger inte bara att han är frälsaren utan han är Frälsaren framför andra, Han är världens Frälsare. Dvs. Frälsare för hela världen.

Han är detta därför att han kommer med det goda evangeliet, som bjuder människor att tro och lita till Jesus för sin frälsning skull. För vi sa tidigare att evangeliets och det goda budskapets gåva är rättfärdigheten från Gud. Den är nu helt och hållet förbunden med Jesus. Det är han ensam

som visat sig vara den rättfärdige, som i allt uppfyllt Guds lag. Men han kom inte för att bara vara rättfärdig bland människor, han kom som rättfärdig för vår skull. Ja, han förvärvade genom sitt lidande, sin död och uppståndelse rättfärdighet åt oss. Han själv med sin lydnad, sitt tjänade, sitt lidande, död och uppståndelse, är gåvan till oss. Det är han som genom detta frälst oss, så att var och en, vem han än är, får tro på denne Jesus, hålla honom för att vara sin Frälsare och Räddare, precis som den samariska kvinnan gjorde. Och lägg märke till att hela samtalet som Jesus har med denna kvinna, det går ut på att räcka henne nåd och förlåtelse, ja att hon ska komma till tro och bli frälst.

Så får också evangeliet i dag räcka åt oss människor, det goda budskapet, Jesus själv, med all hans frälsningsgärning till att tro och lita på. Ty lyssnar du till Ordet och tar fasta på dess gåva, då kan du precis som invånarna i Samaria säga: Nu vet jag att han i sanning är världens Frälsare.

Amen